

בס"ד קדרוב אל

בס"ד
עבודת ה' ברוח חסידית

גליון 98 | כ"ה חשוון תשע"ו | פרשת חיי שרה

שאלה:

מה בעיניך הסוד של מערת המכפלה?

מרגישים בבית הרב ויקטור עטיה

בית חב"ד קרית ארבע, חברון

הרבי מבאר ש"קריית ארבע" נקראת על שם ארבעת היסודות מהם מורכב האדם: אש, מים, רוח ועפר, שמתחברים דווקא בחברון (מלשון חיבור). דוד המלך התחיל את מלכותו בחברון, ומלך שם שבע שנים לפני שזכה להגיע לירושלים, ומשם למלוך על כל ישראל. שבע השנים מסמלות את שבע המידות שבנפש, שרק לאחר שמתקנים אותן בחברון אפשר להגיע לירושלים. הכל מתחיל כאן.

כשאני עומד ומתפלל במערה תפילת עמידה ואומר "אלוקי אברהם, אלוקי יצחק ואלוקי יעקב", הידיעה שהם, "ישני חברון", ממש כאן לידי, נותנת משמעות יותר עמוקה לתפילה ולשרשרת שמגיעה מהאבות ועד אלינו.

בספרים מוזכר שמערת המכפלה היא פתח גן עדן, ושכל התפילות עוברות דרך מערת המכפלה. כשעומדים כאן ממש מרגישים איך שהתפילה עולה ישירות ופועלת. במערה ניתן לחוש את הרגש היהודי החם. כל יהודי שמגיע לאבא ואמא מרגיש בבית. גם אלו שלכאורה נראים רחוקים, מרגישים תחושה מיוחדת של התעלות רוחנית.

האדמו"ר הזקן אמר שיש לחיות עם הזמן, וכך כשאנו קוראים את סיפור מערת המכפלה אנו מעוררים את החיבור למערה ולקברי האבות. על-ידי התפילות במקום, אנו מחדשים את הקניין ואת הזכות שלנו על המערה, ומכאן גם על כל הארץ כולה.

והיה רצון שיקיצו "ישני חברון", ונזכה לעלות מכאן הישר לבית המקדש השלישי, במהרה בימינו אמן.

כמעט ולא באתי

הרב הלל הורוביץ

איש חברון

שבת חיי שרה, "שבת חברון", זוכה בשנים האחרונות לתקומה ציבורית אדירה, במראה המרגש והמעצים של אלפי יהודים מהארץ ומהתפוצות העולים לחברון לשבת שבת שלמה עם האבות והאמהות, "ישני חברון". גם השנה, למרות הקושי הביטחוני - הציבור עומד באתגר הרוחני ומגיע חברונה.

מהו הסוד העמוק של אותה התחברות שמחברת את הבנים אל האבות? ננסה להבין את עומק הדברים מתוך מעשה שהיה עם כ"ק האדמו"ר מצאנז שליט"א, כשזכינו להביאו למערת המכפלה לפני מספר שנים, יחד עם קהל חסידיו בימי אלול הקדושים.

כשהתחלתי ללוותו מהרכב לכיוון מדרגות המערה, פנה אלי הרבי ושח לי את המילים הבאות: "דע לך שכמעט ולא באתי", כמובן שלרגע חששתי שמא לא הכנו את הביקור כראוי, אך מיד המשיך הרבי ואמר לי: "מספרים על ה'אור החיים' הקדוש, שקודם הגיעו לקבר הרשב"י במירון היה מטהר עצמו בתעניות וסיגופים, טובל במי קרח ורק לאחר הכנה שכזאת העז לעלות לציון הרשב"י - וגם שם לא העז לעמוד מלוא קומתו אלא עמד בכפיפות קומה. ואני עשיתי קל-יחומר לעצמי, אם כך נהג ה'אור החיים', היאך אני הקטן מעז לעלות לקברי האבות והאמהות הקדושים ישני חברון - המרכבה לשכינה, ועל כן כמעט ולא באתי, אך לבסוף אמרתי לעצמי: לאבא ואמא אפשר לבוא עם בגדים מלוכלכים, וגמרתי ואמר להגיע ולעלות אל המערה".

סיפור חי זה ממחיש לנו בפשטות הדברים את עומק הקשר והחיבור של עם ישראל אל אבותיו שבחברון. אבא ואמא מקבלים את הבנים כמות שהם, אוהבים אותם בכל מצב, מתפללים עבורם ומחזקים אותם בלא תנאי וסייג. זהו כוחה של מערת המכפלה, זוהי ברכתה של עיר האבות. אשרי הבנים שאלו אבותיהם.

איפה הקולה?
התוועדות

איזון נוצר מגמישות קיצונית
מיכל וולשטיין

מתי בשלים לחתונה?
הרב יהושע

אלוקים קורא לנו מן העתיד
הרב זקס

קונים באחריות!
רכישה ישירות מקבלן
מחיר דירה סופי (לא אומדנים)
ערבויות בנקאיות
הון עצמי החל מ-20%

חריש
88 הפאק
למור בתוך ציור

חריש על הפארק. קהילה דתית, המיקום מצוין - וישירות מקבלן.

אל מול נוף פנורמי הצופה לשני פארקים גדולים בחריש, באופק עוצר נשימה של קו מישור החוף, נבנה בימים אלו פרויקט 'חריש על הפארק' - בעיר העתיד חריש. דירות מרווחות בנות 4-5 חדרים, במיקום ייחודי, באווירה דתית-לאומית ובמחירים שלא יחזרו.

זו ההזדמנות שלכם לדירה בדיוק כמו שחלמתם. שילוב מושלם של דירה באיכות מקסימלית המותאמת לצרכי המשפחה הדתית, בסמיכות לעורקי התחבורה הראשיים ושדרות המסחר, וקהילה דתית חמה, בדיוק כמו שחיפשתם. פרויקט איכות נוסף של ג"י הנדסה.

לפרטים ומכירות:

1-700-500-555

www.bemuna.co.il

הנדסה
יחידה נבנית מתח

באמונה
מרכז ייעוץ קהילתי

נוף חלום מכל חלון...
הנה טקס טלף טקס

הרב יהושע שפירא |
ראש ישיבת רמת גן

לפי מה בחורה יודעת שהיא כבר מוכנה לחתונה?

למרבח הפלא, העניין פשוט יותר ממה שחושבים. פרמטר מרכזי בשאלת הבשלות הוא הגיל. בימינו נוטים פעמים רבות לאחר מדי, מפני שמחפשים את ההבשלה במקומות לא נכונים כגון לסיים לימודים גבוהים, לבנות קריירה, להסתובב בעולם ולחפש את עצמי. לעתים אין ברירה אלא להתחשב בהם אך הם לא סממנים של בריאות אלא של חולשה וחולי. הבריאות אומרת שבחורה בראשית שנות העשרים של חייה בשלה לחתונה, אלא אם יש סיבה שמונעת זאת ממנה. אם ישנה התלבטות כדאי להתייעץ עם אנשים מנוסים בכך. כדאי לשאול לא רק האם אני בשלה אלא גם איך אגיע לבשלות אם עדיין לא זכיתי לכך, וגם זאת תוך ליווי של מנחה או מאמנת מנוסה למי שלא מוצאת את דרכה לבדה.

מה זה אומר "תינוק שנשבה"?

זהו ביטוי של רבותינו המציין דרגה מסוימת של אונס לאדם שאינו שומר תורה ומצוות מפני שמגיל צעיר ביותר גדל בתרבות שהולכה אותו לחוסר אמונה ואי שמירת מצוות. ההבחנה הזו אומרת שאנשים שגדלו כך אינם רשעים במובן הרגיל של המילה, מפני שהם שבוים בידי תרבות זרה. כפי שאנו מתאמצים בכל דרך להציל שבו, וחלילה לא מאשימים אותו ולא מוסיפים כאב על כאבו, כך גם את אחינו השבוים בתרבות שכפויה עליהם, אנו מצווים לקרב באהבה ולא להוסיף צער על הייסורים שנשמתם מתייסרת בהיותה רחוקה מאבינו שבשמיים.

אנחנו רואים שיש כל מיני קיצונים בעולם שמוציאים להורג על ניאוף וכפירה, זה נראה לנו מזעזע אבל בעצם גם בתורה זה ככה. איך צריך להתייחס לזה?

ראשית יש להבדיל בין טהור לטמא, בין צדיק לרשע, בין תורת אמת לבין שקר מתועב. גם במלחמותינו אנו קוראים לשלום ומתכוונים שאויבינו ישלימו איתנו ותיחסך מאיתנו שפיכות הדמים. לכן חתימת תפילת העמידה היא בברכת השלום. ואילו הם חיים על חרבם, ורואים בגיהאד את הדגל המתנוסס מעל אמונתם ו"דין מוחמד בסיף" לכתחילה ולא מתוך אילון. בנוסף, חכמינו אומרים שבית דין שהרגה אחת לשבע או לשבעים שנה נחשבת קטלנית, מפני דקדוקי החקירה המופלגים כדי שלא לחתום אדם למיתה – זוהי דרכנו. הקדוש ברוך הוא גלגל כך שלא יהיו לנו בתי-דין סמוכים, וממילא בטלו כל הדינים של מיתה בידי אדם ואפילו דיני מלקות וקנסות. רבנו הרב צבי יהודה היה אומר שזו התאמה אלוקית של התאמת התורה לנשמות הדור הזה, הסמוך ונראה לתיקון העולם.

החגורה מחזיקה את הגוף, המקביל למידות שבלב שהם הגוף הרוחני שלנו. "חגרה בעוז מותניה ותאמץ זרועותיה" – הקדוש ברוך הוא נותן לנו כוח ושמירה מיוחדים איתם נצליח להיות חגורים אליו יתברך בגופנו.

את העטרת-תפארת שמעל הראש יש לכולנו, גם לנערות שאינן זקוקות לכיסוי ראש. התפארת היא שמירה על המוחין שבראש. כל קומת עבודת ה' תלויה בראש שלנו, וכוחות השמירה הרוחניים באים לא רק להגן מפני מה שאסור לחשוב, אלא גם לרומם ולהעלות אותנו לגבהים חדשים.

עבודת ה' שנחלקת למוחין (מחשבה כנגד חב"ד), מידות (חווייה ורגש כנגד חג"ת) ומעשה (כנגד ארבע הספירות האחרונות – נהי"מ), מקבלת הגנה מיוחדת בברכות אלו. בברכות האלו אנו "ממשיכים" עלינו חיזוק ושמירה מיוחדת מהקדוש ברוך הוא.

יוצאים מהלילה

ברכות השחר, מברכת נטילת ידיים ועד סיום ה"יהי רצון", הן שמונה-עשרה ברכות, כמו בתפילת שמונה-עשרה, והן מכוונות כנגד שמונה-עשרה החוליות שבשדרה. כל הגוף נסמך על עמוד השדרה, וכל מבנה הנפש נסמך על הברכות האלו. גם תפילת העמידה המכונה "תפילת שמונה עשרה", היא המשכה ושיאה של העבודה שהחלה בברכות השחר. העבודה לאורך התפילה מכינה כלים לאור העליון שמופיע עלינו בתפילת העמידה, אך הכל מתחיל בברכות השחר, בהן טמונה נתינת כוח והארה מלמעלה שמוציאות אותנו מהלילה ומהחושך.

פותרים בוקר | משה שילת

שלושת חלקי הנפש

הנה טעימה נוספת מהחסידות לעוד חטיבת ברכות.

את ברכת "שעשה לי כל צרכי" מקשרים חז"ל לנעללים (על פניו זו נראית "הקטנה" של הברכה הגדולה הזו. כל צרכי מתמצים בנעללים !), ברכת "אזור ישראל בגבורה" קשורה לחגורה וברכת "עוטר ישראל בתפארה" לכיסויים שעל הראש, כיפה, כובע וטלית. אלו שלוש ברכות שמדברות לא על כוחות הנפש אלא על הגנות "מקיפות", סוג של שמירה על שלושת חלקי האישיות שלנו.

הנעל שומרת על הרגליים, המבטאות את החלק המעשי שלנו. הדריכה שלנו על הארציות זקוקה להגנה מיוחדת בדמות נעללים חזקות ששומרות על הרגל מכאב הנגיעה הישירה בקרקע, מחוס, קור ודברים אחרים שיכולים לפצוע אותה.

בברכות השחר אנחנו מדברים על דברים פשוטים. על כל מה שכביכול מובן מאליו. כל נשימה ונשימה, העיניים שנפקחות, הרגליים שהולכות והבגד שאנחנו לובשים, על הכל צריך לברך לה'. כל פרט ופרט תלוי בו ומתחדש בכל יום.

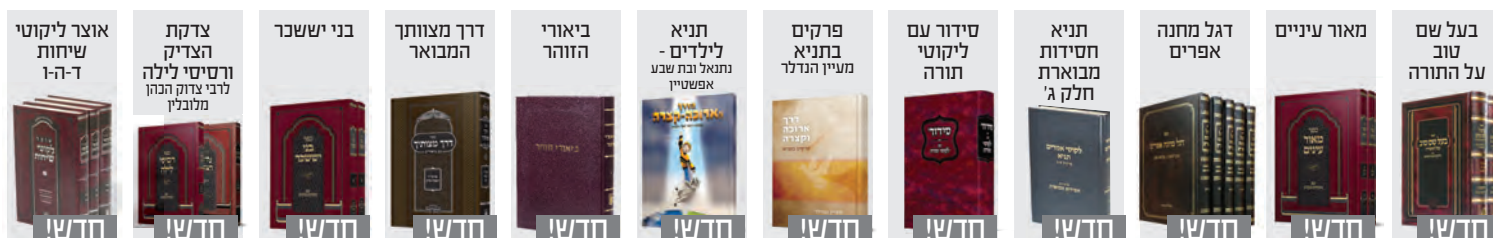
למרות שההלכה מעדיפה לא להרבות בברכות, כאן, בברכות השחר, חז"ל לא ניסחו ברכה שתכלול כמה שיותר פרטים, אלא דווקא ברכות רבות ומפורטות. זהו יסוד גדול בקשר שלנו עם ה', וכך אנחנו פותחים בוקר בריא בעבודת ה'.

הודאה על הכוחות הרוחניים

הברכות משקפות גם תודה על כוחות הנפש המקבילים לכוחות הגוף. הברכה הראשונה: "הנותן לשכוי בינה" מדברת על יכולת ההבחנה השכלית – התרגול מבחין בין אור לחושך גשמיים, ואנחנו מבחינים בין עוד סוגים של אור וחושך – גשמיים ורוחניים. ללא השכל שקיבלנו מהקדוש ברוך הוא, היינו אבודים, ולכן זוהי ההודאה הראשונה – עוד לפני התודה על פקידות העיניים.

המשמעות הפנימית של "פוקח עורים" היא שלא די לנו ביכולת ההבנה וההבחנה, אנו רוצים גם "לראות" את הדברים ולא רק להבין אותם; לראות ממש שה' זה אור טוב והקליפות הם רע וחושך. ראייה מאמתת את הדבר בעומק הנפש במאת האחוזים. אם הבנה אפשר לשלול, הרי שראייה אי אפשר להכחיש. הקדוש ברוך הוא מאפשר לנו להיות איתו בקשר של מאה אחוז. יש לנו כוח כזה.

ברכת "מתיר אסורים" וברכת "זוקף כפופים" מדברות על היכולת לשלוט על עצמנו לא להיות אסורים וקשורים בענייני העולם הזה אליו התעוררנו הבוקר, ולהישאר כל הזמן עם הראש – היא התודעה וההתקשרות לאלוקות – זקוף למעלה.

תנו למספרים לדבר!

יריד ספרי החסידות של י"ט בכסלו חוזר בענק עם הרבה יותר כותרים

500

כותרים - כפול מבשנים שעברו!

14 ב-100

על כל הספרים ביריד

כל ספרי אבות החסידות וענפיה

מבחר תקליטורים - 2 ב-25 ₪

מבחר גדול ומיוחד של ספרי ילדים

עשרות ספרים באנגלית

בין הכותרים: ספרי הרב שלמה יוסף זוין • ספרי הרב יואל כהן • ספרי הרב עדין אבן ישראל שטיינזלץ • ספרי הרב יצחק גינזבורג • ספרי הרב שלום ארוש • ספרי הרב שניאור זלמן גופין • ספרי הרב יורם אברג'ל • ספרי הרב אליהו כי טוב • ספרי יחיאל הררי • ספרי שמחה רז • ספרי אורה רבקה וינגורט **ועוד ועוד...**

י"ז-י"ט כסלו תשע"ו (1.12, 29-30.11), בנייני האומה ירושלים

לרשימת הספרים המלאה של היריד, היכנסו לאתר 19kislev.co.il

שעות פעילות היריד: גברים - ראשון ושני, י"ז וי"ח כסלו תשע"ו (29-30.11) בין השעות 10:00 ועד 1:00 בלילה
נשים - שלישי, י"ט כסלו תשע"ו (1.12) בין השעות 10:00 ועד 1:00 בלילה

עלות כניסה ליריד: 10 ₪ בלבד

הרב יונתן זקס, רבה הראשי לשעבר של
בריטניה, הוא פרופסור בקינגס קולג'
בלונדון, באוניברסיטת ניו יורק
ובישיבה יוניברסיטי.

| הרב יונתן זקס |

חיי שרה אמונה בעתיד

בתקופת מאסרו במחנה אושוויץ הקדיש פראנקל את כוחותיו לנטיעת רצון חיים בחבריו האסירים על-ידי חשיבה על העתיד.

פראנקל הגשים את משנתו בחייו. לאחר שחרור אושוויץ יסד אסכולה חדשה בפסיכותרפיה, "לוגותרפיה", המתמקדת בחיפוש המשמעות. זה היה כמעט היפוך עבודתו של פרויד. הפסיכואנליזה של פרויד עודדה אנשים לחשוב על עברם הרחוק. פראנקל לימד אנשים לבנות עתיד, או ליתר דיוק לשמוע את העתיד הקורא להם.

אברהם שמע את העתיד קורא לו. הוא שמע את קול הדממה הדקה של ה' אומר לו: הצעד הבא תלוי בך. אתה חייב ליצור לך עתיד, ואני אשפוך עליך את רוחי. מוטב כמובן שלא יקרו אסונות, אבל אם הם קורים, ההסתכלות קדימה היא הדרך לשרוד בהם.

אלוקים נכנס לחיינו כקריאה מן העתיד. הוא כמו מנופף לנו בידו מקצה אופק הזמן, מפציר בנו לצאת למסע ולבצע משימה שאיכשהו, בדרכיו הנסתרות של הבורא, נולדנו כדי למלא. איננו נמצאים בעולם במקרה. אנחנו כאן כי ה' רצה שנהיה כאן, ומפני שיש משימה שנועדנו להגשים. לא קל לגלות מהי. לפעמים אנו מגלים אותה רק אחרי הרבה שנים והרבה התחלות שגויות. אבל לכל אחד יש משהו שאלוקים קורא לו לעשות, עתיד שעדיין לא נוצר כי אם מחכה שניצור אותו. מוכוונות-עתיד זו היא המגדירה את היהדות כאמונה.

מטרות אלו נוגעות בדיוק לשתי הברכות שקיבל מה': הארץ והזרע. אברהם לא חיכה בחיבוק ידיים שה' יפעל להגשמת ההבטחות. הוא הבין אחת מן האמתות העמוקות של היהדות: אלוקים מחכה לנו שנפעל.

מה נתן לאברהם את הנחישות, את היכולת להמשיך, את שלמות הרוח? את התשובה למדתי מהאנשים שהיו מוריי לאומץ מוסרי: ניצולי שואה שהייתה לי הזכות להכיר. איך, תהיתי, הם ממשיכים הלאה, עם הזיכרונות, המראות והמוראות? אנו יודעים שחיילים בריטים ואמריקנים ששחררו את מחנות ההשמדה לא שכחו לעולם את אשר ראו. ובכל זאת, הניצולים שהכרתי נאחזו בחיים בעקשנות שאין כמוה. רציתי להבין מה נתן להם את הכוחות.

לבסוף גיליתי. רוב האנשים הללו לא דיברו על העבר, אפילו לא עם בני זוגם, אפילו לא עם ילדיהם. הם התמקדו בבניין חיים חדשים בארץ חדשה. הם הסתכלו קדימה, לא לאחור. הם בנו עתיד. רק אז, לפעמים כעבור ארבעים-חמישים שנה, הרשו לעצמם לדבר על העבר. זה הכלל: תחילה עליכם לבנות את העתיד, ורק אז תוכלו לחזור ולהתאבל על העבר.

אברהם קבע תקדים: תחילה בונים עתיד, ורק אז אפשר להתאבל על העבר. ההופך את הסדר נעשה אסירי של העבר.

תובנה מעין זו הניעה את יצירתו של ניצול שואה מיוחד במינו, הפסיכותרפיסט ויקטור פראנקל.

הוא היה בן מאה שלושים ושבע. הוא חווה שני מאורעות טראומטיים שקרו לאנשים היקרים לו ביותר. הראשון אירע בבנו שהוא חיכה רוב ימי חייו להיוולדו, ליצחק. הוא ושרה איבדו תקווה, אך ה' סיפר להם שיוולדו בן שימשיך את הברית הכרותה להם איתו. השנים עברו. שרה לא הרתה. היא יקנה, וה' הוסיף להבטיח שזה יקרה.

בסוף זה בא. ההיריון, הילד, האושר. אך משגדל הילד בא הרגע הנורא שבו אמר אלוקים לאברהם לקחת "את בנך את יחידך אשר אהבת" ולהקריבו על מזבח. אברהם לא מחה, לא בכה, לא דחה. האב והבן הלכו יחדיו, ורק ברגע האחרון בא הצו מן השמיים – עצור. איך יכול אב, שלא לדבר על הבן, לשרוד טראומה כזו?

ואז בא האבל. מתה שרה, אשתו האהובה של אברהם. היא הייתה שותפתו המתמדת. יחד איתו יצאה למסע לארץ לא נודעת, והשאירה מאחור את כל עולמה: ארץ, מולדת ומשפחה. פעמיים הצילה את חיי אברהם כשהתחזתה לאחותו.

מה עושה אדם "זקן בא בימים" אחרי טראומה כזו ואובדן כזה? לאברהם היו כל הסיבות שבעולם לשבת ולרחם על עצמו. אבל הוא לא עשה זאת. באחד הרצפים המילוליים המופלאים ביותר בתורה מתואר אביו של אברהם בחמש מילים, "ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכותה", ומיד אחריהן באות המילים "ויקם אברהם מעל פני מתו". מרגע זה והלאה אברהם נתון בקדחת של עשייה. הוא פועל להגשמת שתי מטרות: לקנות חלקת קבר לשרה, ואז למצוא אישה לבנו. שתי

מתי פעם אחרונה הצלת חיים

בידך להציל חיים ע"י תרומת כליה בהתנדבות שזו גמילות חסד שאין למעלה ממנה
התפתחות הרפואה בס"ד מאפשרת לתרום כליה ולהציל חיים תוך סיכון מינימלי והחלמה מהירה וקלה לתורם

הצטרף גם אתה לשרשרת המופלאה של 230 תורמי כליה שזכו להיות שותפים להצלת חיים

ביוזמת ארגון "מתנת חיים" בראשות הרב ישעיהו הבר שליט"א
המקשר בין מתנדבים לחולים ומתנהל בהכוונת גדולי הדור וללא כל קבלת תמורה.

תרמתי כליה תרמתי חיים

(כי את צפאני יכול)

02-5000755

ארגון "מתנת חיים" רח' קצנלבוגן 58 ירושלים | Heber65@015.net.il | www.kilya.org.il

מתנת חיים

מתנדבים למען השתלת כליה

אישי

"לא מצינו"

מי שפרנסתו מצויה בריווח,
שתהיה שעתו פנויה
לבקש ולחפש
את בוראו"

מחיצות בפני האור

| אביתר בנאי |

לא ראינו מי שהוא שלם בגופו בלא צער ועוגמת נפש מעצמו וממשפחתו, שיחוש את צרות וכאבי הזולת".

לצרות ולייסורים שאנחנו מתמודדים איתם, הכלל והפרט, יש תכלית גדולה. הם ניתנים לנו בהשגחה פרטית עמוקה, מופלאה ומדויקת. תכליתם לעדן אותנו, לקרב אותנו זה אל זה ואל ה'.

אם לא נבהלים ולא מקימים מחיצה בפני האור, אם מקבלים באהבה ונלחמים שוב ושוב על האמונה, שעות כאלו יכולות לזרוע אור גדול בתוך הנשמה. הזמנים הקשים שעם ישראל עובר הם הזדמנות לתפילה מעומק הלב, בלב עני ונשבר, הזדמנות לגילוי של אהבת ישראל שרדומה בנו בימים של שגרה, הזדמנות לחוש את צרות וכאבי הזולת, להתחזק במעשים טובים, לצדקה שמרפאה את הנפש האנוכית.

בשעות כאלה יכול המבט לזרוע אור גדול בתוך הנשמה, אבל פחד הבריות מקים מחיצות בפני האור. גדולתם של ישראל היא באומץ ללכת בחושך, יד ביד עם אמונתם במציאות הרחמים שאין עוד מלבדה.

שאל הבעל שם טוב את תלמידו, רבי מאיר מרגליות: "מאיר", זוכר אתה את השבת, כשהתחלת ללמוד חומש, החדר היה מלא אורחים, העמידו אותך על השולחן ואתה אמרת דרשה?".

אמר רבי מאיר: "בוודאי שאני זוכר. פתאום נכנסה אימי וחטפה אותי מהשולחן באמצע הדרשה, והראתה על אדם לבוש פרווה של איכרים שעמד על-יד הדלת והביט בי. כולם הבינו שהיא חוששת לעין הרע. ובעוד היא מראה כלפי הדלת, נעלם האיש".

"אני האיש", אמר הבעל שם טוב. "בשעות כאלה יכול המבט לזרוע אור גדול בתוך הנשמה. אבל פחד הבריות מקים מחיצות בפני האור".

ר' אושר פריינד כותב באחד ממכתביו המרפאים:

"לא מצינו מי שפרנסתו מצויה בריווח, שתהיה שעתו פנויה לבקש ולחפש את בוראו.

דירת 4 חדרים ענקית בעלי

חלל מ
805,000 ₪
— 812,000 ₪ —

כניסה מידית

פרויקט האיכות מדורגי עלי

מכירת
שלב ב'
במדורגי עלי
בעיצומה

הבית

דירות גן ודופלקסים,
החל מ-110 מ"ר.

המקום

קרוב להכל 35 דקות
מירושלים ופי"ת, 10 דקות
מאריאל

הקהילה

קהילה איכותית ומגוונת,
850 משפחות.

היישוב

מוסדות חינוך לכל הגילאים,
מוסדות "בני דוד", מתנסים פעיל
המציע פעילות תרבות עשירה
לכל הגילאים, מערך חוגים
בריכת שחייה, ספרייה ועוד
מגוון שירותים קהילתיים.
חדש! מרכז קניות "לב עלי".
סופרמרקט גדול, סניף דואר,
ביטוח לאומי, קופות חולים
, בית קפה ומגוון עסקים
מקומיים.

עלי

מקום גדול לגדול

(ויש פה הכל...)

לפרטים: יצחק 052-4201411 klita@eli.muni.il

מרכז
מידע
אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

צמוד למדד תשומות הבניה 12.14

הנורה מרתנה

שניאור כהן גדל במשפחה ברוכת ילדים שלא הפסיקה לעסוק בנתינה. הוא החליט להעביר את זה הלאה, אך לא ציפה שהספר שיחבר על ענייני צדקה יסחף עשרות אלפי קוראים ויהפוך לרב מכר ארצי

אביאל הלוי

כבר הספיק לחצות כברת דרך משמעותית מעבר לקו עשרת-אלפים העותקים.

מותר ורצוי לשאול שאלות

באופן מכוון, "המתנה" מזכיר בסגנונו את רב המכר העולמי "הסוד", שעוסק בחיפוש סיפוק ומשמעות בשגרת החיים. הספר המתובל בהומור נעים, מעלה היבטים שונים הקשורים בעולם הנתינה, ובנוי על סיפורים אנושיים ומרגשים – מעשי נתינה קטנים וגדולים המוכרים לכל ישראלי. בין לבין מובאת תמצית מתוך מחקרים מדעיים שבחנו מהם הגורמים שדוחפים אותנו לנתינה, כיצד הנתינה פועלת עלינו באופן פיזי ומה היא גורמת לנו ולסביבתנו באופן רגשי ומעשי.

"הספר בהחלט עונה לישראל של רוצה להיות פראייר, זה שאומר 'עבדתי קשה מאוד על הכסף שלי, ואלה פרזיטים שעושים פרצוף מסכן ורוצים את הכסף שלנו'", אומר כהן. "אחד הרעיונות שמוסברים בספר, טוען שצדקה זה כמו בעסקים – אתה נותן, אבל רק אחרי שאתה יודע למה בדיוק אתה נותן. בעולם הצדקה נהוג שמנהל העמותה הוא קדוש, וכשאתה נותן לו את הכסף אתה לא יכול בדיוק לברר להיכן הוא הולך. אני מנסה לערער על הדבר הזה. כשאדם נותן יש לו את הזכות המלאה לדעת לאיפה הולך ומה בדיוק עשו עם הכסף שלו".

"אנחנו נכנסים גם לאלמנטים של כמה לתת. צדקה בדרך כלל מתחילה מהרגש. אתה רואה מישהו מסכן והלב שלך יוצא אליו, אבל כמו

משמשים כשליחי חב"ד בארץ ובעולם, חלקם כמנהלי מוסדות חינוך וחסד".

"עם כזה רקע", אומר כהן, "לא פלא שעניין הנתינה העסיק אותי. לפני כמה שנים נוצר לי קשר עם אחד העשירים שכל הזמן תורם. בשלב מסוים הוא אמר לי: 'כולם באים אלי ומבקשים עזרה, ואני לא יודע מה לעשות. כמה לתת? לאלו מטרות? למי לתת?'. השיחה שהתפתחה העלתה את הרעיון לכתוב ספר. 'יצאנו לדרך שמטרתה היא לפתוח לאנשים צוהר מרום לעולם הנתינה, וגם לעזור להם להצליח לענות לעצמם תשובות על השאלות הללו, שמעסיקות כל אחד, ובצדק רב", הוא אומר.

"החלטתי לשבת על העניין ברצינות. קיבצתי את כל ההלכות שמדברות על צדקה, וגיליתי שליהדות יש המון הדרכות מעשיות לגבי עניין הצדקה. ראייתי הרבה בעלי חסד, מנכ"לים ובכירים במשק שקשורים לעולם הנתינה, וניסיתי להבין מהם באופן עמוק למה הם עושים את זה, למה הם בחרו להתמקד בעשייה הזו ומה זה עושה להם. באתי עם הרעיון הזה לפני שנתיים לכמה הוצאות ספרים, והם דחו אותי. אחרי שנתיים של עבודה ועריכה בעזרת בכירי העורכים, ליטשנו את התוכן והסגנון לכדי שפה ישראלית לחלוטין, מתוך כוונה להנגיש את הרעיונות והמסרים על מעלת הנתינה. הספר יצא לאור בהוצאת 'כנרת-זמורה-ביתן', והיינו בשוק מההצלחה המסחררת שהוא זכה לה. לא ציפינו לכזו היענות", הוא לא מסתיר את התרגשותו. את מספר העותקים המדויק שנמכר עד כה הוא לא מעוניין להסגיר, אך בחודשים הבודדים מאז ראה הספר אור, הוא

בניו של אברהם אבינו עטורים במידת "גומלי חסדים", אך הסיטואציה הזו מוכרת לכל אחד. זה יכול להיות טלפון מעמותת חסד המבקשת את עזרתכם, אדם בפינת הרחוב שניכר כי החיים לא הטיבו איתו, או הנקישות בדלת של אוספי הצדקה. המחשבות מתחילות להתערבל באופן מידי: לתת או לא, מטבע סמלי או אולי שטר משמעותי, ובכלל – האם האדם שמולי באמת נזקק? ומה בדיוק יעשו עם הכסף שלי, זה שעבדתי קשה כדי להרוויח אותו?

השאלות האלה העסיקו את שניאור כהן (27), שכמעט בלי להתכוון הפך למחברו של ספר רב-מכר, כזה שכיכב מעל עשרים שבועות ברשימת "עשרת הגדולים" במכירות הספרים בכל הארץ. מה שמפתיע עוד יותר הוא שהספר שזכה להצלחה מטאורית במושגים ישראליים, עוסק כל-כולו בענייני צדקה ונתינה.

כהן, אברך חב"די צעיר, גדל בעיר ביתר עילית, כבן הזקונים למשפחה בת שבע-עשרה ילדים. "שאבתי את הנתינה מההורים ומהמשפחה, שכל-כולה חיה את הנתינה לזולת. אבא שלי הוא רב קהילה, ואין שעה ביום שהוא לא עסוק בסיוע ועזרה למען הזולת. כילד הוא היה שולח אותי לדחוף מעטפות של כסף מתחת לדלתות של משפחות נזקקות. ואמא שלי, חוץ מלגדל את כל הילדים, גם טיפלה בסבתא שלנו שחיה אצלנו בבית, בחדר שלי. היא הייתה איתה עשרים וארבע שעות באופן ממש, ואף אחד לא הרגיש רע עם זה, כי היא כל-כך שיתפה אותנו בזה, שזה הפך למובן מאליו ואפילו כיף. גם האחים

"בעולם הצדקה נהוג שמנהל העמותה הוא קדוש, וכשאתה נותן לו את הכסף אתה לא יכול בדיוק לברר להיכן הוא הולך. אני מנסה לערער על הדבר הזה. כשאדם נותן יש לו את הזכות המלאה לדעת לאיפה הולך ומה בדיוק עשו עם הכסף שלו"

המחבר עם ראש הממשלה וראש האופוזיציה

בעסקים – אסור להשאיר את זה בתחום של תחושות הבטן. זה מתחיל מהרגש, ואתה צריך להעביר את זה לראש – תבדוק, תשאל מה קורה פה, מה עומד מאחורי. עצם העובדה שאדם מושיט יד עדיין איננה אומרת שאתה צריך לתת לו את כל הארנק שלך, לפעמים אפשר וצריך להסתפק בסכום סמלי. אם אתה רוצה לתת, אתה פשוט צריך לשאול, וכשאתה מקבל תשובות זה לגמרי אחרת. עבדו עליך? גם בעסקים עובדים על אנשים, והם ממשיכים. אז יכול להיות שפעם-פעמיים עבדו עליך, אבל אתה לומד עם הזמן".

"זה לא ספר הלכה או מדריך מעשי", מחייך שניאור. "העולם הדתי תמיד רגיל לכן ולא, מותר או אסור, רצוי או לא רצוי. בעולם המושגים הלא-דתי זה לא שייך – אנשים רוצים לקבל רקע ולהחליט לבד, ויש בזה משהו אומנטי, לכן הספר לא 'חותך' לשום מקום, אלא מציף את הנתונים ומציע אפשרויות. בשורה התחתונה, הרעיון הכללי של הספר אומר, שלא משנה למי תיתן, ולא משנה כמה תיתן – השאלה היא איך תיתן. שתעשה את זה בצורה שמרוממת גם את המקבל וגם את הנותן".

תגובות מערבים ונוצרים

התגובות שקיבל כהן מגיעות מכל הזרמים בעם ישראל, ואף מחוצה לו. אפילו קוראים ערבים כבר התקשרו לפרגן. גם העניין התקשורתי הרב, בדמות ראיונות בתקשורת הישראלית, החל ממקור ראשון ובמעריב, דרך מגזין "לאישה" וכלה בכלי תקשורת כחול"ל ובדורות זרות, מלמד שהספר הצליח לגעת בליבם של הרבה אנשים, ובעידן הציני שלנו זה לא הישג פשוט. "הבוקר התקשרה אלי אשה שעובדת בעיריית רמלה, כאחראית על מערך ההתנדבות בעיר המונה כמה אלפי אנשים. אחת המתנדבות קנתה לה את הספר, והיא התקשרה אלי באותו היום ואומרת לי "אתה חייב לבוא לתת הרצאה למערך המתנדבים", הוא מתרגש. "אפשר ללמוד מזה דבר גדול. לא משנה מי אתה ומה אתה – אם אתה מדבר על נתינת טהורה, כולם מצליחים להתחבר אליה".

ברפרוף על דף הפייסבוק של "המתנה", בלטה מול עיני תגובתו של אחד הגולשים. "נכנסתי לחנות ספרים והתלבטתי אם לקחת את הספר, כי הוא היה נראה לי קיטשי מדי. אמרתי לעצמי שכמו בכל הספרים הקיטשיים, גם הפעם אני כנראה סתם מתפתה, ואחרי שני עמודים כבר אתחיל לחפש למי אני מעביר אותו הלאה, בדאגה שלא יתפוס אצלי מקום סתם. בכל זאת קניתי אותו ולא עצרתי עד שסיימתי לקרוא", הוא כותב. "הספר מנסח בכנות ובאומץ את הרגשות הדקיקים המתעוררים בבואנו להחליט שוב, האם עלינו לתת או שהפעם ראוי לשים גבול לנתינה. הוא מנקה רגשות שליילים וזורע במקומם תובנות מלאות חן ומעוררות יוזמה".

"כיום אני רוצה לקחת את הנתינה שלב אחד קדימה", אומר שניאור לסיום. "אחרי ההד הגדול שהספר קיבל, הרעיון והשאיפה הם להגביר את המודעות לנתינה באמצעים ויראליים באינטרנט. קמפיין שיאמר: תן למי שאתה רוצה, אבל אתה צריך להרים את הראש ולהסתכל, מי מסביבי צריך עזרה, איפה אני יכול לתת".

צפונות בתורה

הרב שמואל יניב שליט"א

מדבריו הגור"א המצטט את ספר הזוהר: "כל גי ינשא - הגמטריאות המוזלזלות כיום בעיני בני אדם לעתיד לבוא תתנשא ותתגלה פלאיות!! המוכחת!!"

- חלק א' קוד הקריאה בדילוגים 500 עמ'
- חלק ב' חותם הקודש 1820 עמ'
- חלק ג'-ד' 14 פרקים 400 עמ'
- ביניהם שער הבריאה והחושן
- חלק ה' החשבון העברי, ייחוד המספרים 490 עמ'
- חלק ו' סוד ברכת כהנים 225 עמ'
- חלק ז' משמעות האותיות 340 עמ'
- חלק ח' השמות וסוד הדיווגים 350 עמ'
- חלק ט' חותם הקודש חלק ב' 250 עמ'
- חלק י' המספר 19. פנימיות שם הוי"ו -ה-260 עמ'
- חלק י"א המספר 7 האצילי 350 עמ'

סדרת הספרים קיבלה את ברכת **הרה"ג יצחק גינזבורג שליט"א** שהורבה מתורתו מופיעה בספרים

מתנה לרוכש את כל הסדרה: "ספר ההתגלות" או "תוכו צפון אהבה" - סודות ויסודות שירי השירים

הסכמת הרה"ג מאיר מאזוז לספרים (ראש ישיבות "כסא רחמים"): הרבה מדענים בדורנו חזרו בתשובה מכח גילויים אלה והאמינו באמונת אומן בנצחיות תורתנו הקדושה, כידוע ומפורסם.

סדרת צפונות בתורה אינם רק פרפראות יפהפיות, ואף מדהימות, שמעניקות תענוג רוחני אמיתי. הם בעיקר פלאים מוכחים, באופן הכי משכנע שכלית, ששום ביקורת וספקנות, לא יוכלו להכחישם שהם גילוי האלוקות בתורה. על כך יש אישור מז מתמטיקאים, המתמחים בתחום הסטטיסטיקה. על גילוי הצפונות מעין אלו, התבשרנו ע"חז"ל, רש"י, הגר"א ועוד. אפילו אם תחשף למס' קטן מהאוצר הנפלא שבספרי צפונות: "קריאת הקודים", "חותם הקודש" או "סוד האותיות" תוכל להיות "נר המאיר לרבים".

השראה

אמנות חסידית

ברוך נחשון |

פרשת חיי שרה

אין לאף אומה ולשון ציון לאחוזת קבר של אבות אבותיה מלבד לעם ישראל, והוא: הבנין המפואר של מערת המכפלה בחברון.

ואמרו רבותינו במדרש, שנכתב לפני אלפיים שנה, אודות שלושה מקומות, שאין אומות העולם יכולים לטעון שהם גזולים בידינו, והם: מערת המכפלה ובית המקדש וקבורתו של יוסף. ועליהם עיקר המחלוקת, ועצת ה' היא תקום, בחסד וברחמים.

קרבן אליזב

לילה חמישי 2/2 וז'ר'

גדל

גא כפן/ מלחין

בבראשית רבה פרשה י:

"אמר ר' סימון אין לך כל עשב ועשב, שאין לו מלאך (מזל) ברקיע שמכה אותו, ואומר לו גדל!" וידוע שתורה השווה בין האדם לעץ - "כי האדם עץ השדה". גם לנו יש מלאך שמכה בנו ודוחק בנו לגדול.

מדוע צריך מכה? אלא זו המשמעות הגדולה כאשר האדם מרגיש 'מכה' - עכשיו ה' מרום ומגדל אותך, נותן לך דחיפה אדירה מעלה מעלה; תפוס את הרגע ונצל אותו להשיג דרך חדשה וגדולה בעבודת השם. מרן הראי"ה קוק כתב במאמרי הראי"ה "עושה הוא בשביל נשמתו ומכה בו גלים בקרבו ואומרת לו - גדל", מה שמכה בנו ומרום אותנו זה הרצון הפנימי הנשמתי שלנו שרוצה להוציא את הכישרונות ואת הייחודיות שלנו מהכוח אל הפועל ולהתגלות!

הוא חי בי. בתוכי.

ויה שלקין/ ראשון לציון

זו מלחמה הרבה יותר קשה כשהאויב נמצא בפנים -

הוא גורם לך להאמין שאתה לא מאמין.

שאתה לא שווה.

שלא יכולות להיות הפתעות, כי כבר ניסית הכל.

שניסית להתחזק בזה כל-כך הרבה פעמים אבל שוב ושוב אתה נופל. עוזב אותך משטויות,

תפסיק לנסות. אינך רואה שהחיים שלך

סובבים סביב אותו סיפור ?? תרפה.

צודק, אני מרפה.

מרפה ונושם עמוק...

לוקח את האויב הזה שמייאש ו... מחבק אותו.

מרפה ומחבק מקשיב למה שיש לו להגיד... משחרר את ההתנגדות, ומקשיב.

ואז אני מבין שזכות הבחירה עדיין קיימת. אני יכול להסכים או לא להסכים.

האויב בפנים, זה נכון, אבל גם הטוב שבי נמצא שם בפנים. והוא יותר שקול, מתון וחכם.

וגם לו יש מה להגיד גם אם הוא קצת צרוד ובקושי שומעים... הוא שם. זו עובדה קיימת.

בכל רגע יש בי את זכות הבחירה להסכים למה שהאויב אומר או להתנגד ולהסביר לו את

הטענה ממול.

מה הבחירה שלך?

עונג שבת אילנד

סיפורי מטיילים בעונג השבת

מחט בפיג'י

| הרב נחמיה וילהלם, בנגקוק |

יום אחד קיבלתי טלפון מחירות לפיד, משחרר האסירים הנודע. הוא ביקש להיפגש איתי כדי שאעזור לו באיזה עניין. כשהוא נכנס למשרדי אמר "לפני שניגש לעניין, אני רוצה לבקש ממך שלא תציע לי להניח תפילין. אני יודע שחב"דניקים מציעים לכל אחד להניח תפילין, אני הנחתי פעם אחת תפילין אצל הרב גרונר מאוסטרליה כי אני מאוד מכבד אותו, אבל חוץ מזה אני לא מניח". הסכמתי.

דיברנו על העניין שלשמו הגיע ותוך כדי שיחה אמרתי לו שמחר יש קבלת שבת עם מאות אנשים ואולי הוא ירצה להשתתף, אבל הוא מיד אמר "אני לא בעניין ואל תציע לי". ניסיתי להציע שיבוא לעונג שבת בביתנו, אך הוא מיד פסל גם את האפשרות הזאת.

סיימנו את השיחה, ולפני שהוא יצא אמרתי לו "יש לי בקשה קטנה ממך". הוא שאל מה ואמרתי: "אולי תרצה להניח תפילין?". הוא אמר לי: "הרי סיכמנו שאתה לא מבקש!", אך הסברתי לו שיש לי אינטרס מאוד גדול שיניח תפילין כדי שבכל מקום שגייס יאמר שרק שני אנשים הניחו אותו תפילין, הרב גרונר והרב נחמיה...".

עם התפילין הוא צעק את "שמע ישראל" בהתלהבות, עד שכולם באו לשמוע מי צועק. תוך כדי הורדת התפילין הוא אמר לי שישמח להגיע לעונג שבת בביתנו, והוא אכן הגיע וסיפר סיפור מרתק:

"יום אחד אני מקבל טלפון מאשה שאומרת לי 'הבן שלי נסע לפיג'י וקיבלנו ממנו מכתב מפחיד. הוא נשמע במצב לא טוב ואנחנו חוששים לחייו. אני רוצה שתסע לשם להציל אותו'. אמרתי לה שאני לא חברת חילוץ ושתמצא מישהו אחר, אבל לאחר כמה שעות עצרה מונית ליד ביתי והאישה דופקת ומביאה לי כרטיס טיסה ביד. ראיתי את הנחישות שלה והחלטתי שאני לא יכול לסרב ויצאתי למסע.

"התיישבתי על אחד הסלעים ליד הים, והרהרתי למה נכנסתי לצרה הזאת. הרי אין סיכוי שאצליח למצוא אותו"

"במהלך המסע התחרטתי שבכלל יצאתי, זו טיסה לבנגקוק ומשם לאוסטרליה ואז עוד טיסה לפיג'י. הגעתי לפיג'י אחרי יומיים ארוכים מאוד, נחתתי באי המרכזי והתחלתי לתכנן את עצמי. לפיג'י יש יותר ממאה איים מאוכלסים, קלטתי את הבעיה הגדולה שלי - איפה אמצא את הבחור? לקחתי מונית וביקשתי שייקח אותי למלון, בדרך אני מראה לנהג את התמונה של הבחור ושואל 'האם אתה מכיר אותו?', הוא ענה לי 'כן'. הייתי המום. 'אתמול אספתי את הבחור ממלון לכיוון המזח'. ביקשתי שייקח אותי למלון, הגעתי לשם, הראיתי להם את התמונה וגם הם הכירו אותו. הוא עזב אתמול ולא ידעו לאן הלך. ביקשתי מהנהג שייקח אותי בדיוק למקום שבו הוריד את הבחור. ניגשתי לתחנה ושאלתי לאן נוסעים מכאן, הפקיד ענה לי שניתן לנסוע מכאן לכל מאה האיים... התיישבתי.

"התיישבתי על אחד הסלעים ליד הים, והרהרתי למה נכנסתי לצרה הזאת. הרי אין סיכוי שאצליח למצוא אותו. תוך כדי שאני יושב שם עגום, ראיתי מרחוק ספינת דיגים קטנה מגיעה ממש עד למזח מולי. לתדהמתי, הבחור שחיפשתי ירד ממנה! ניגשתי אליו וחייבתי אותו, הוא כמוכן לא הבין ממה אני מתרגש. והוא סיפר לי שאתמול הפליג לאי בודד כדי לברוח מהעולם, אך כשירד מהמעבורת נפצע ברגלו, ומכיוון שאין שם אפשרות לקבל טיפול חזר לאי המרכזי בשביל לקבל עזרה רפואית".

חירות סיים את הסיפור, ואמר: "אני מניח שהרב יגיד לכם שזו השגחה פרטית, אני חושב... אתם יודעים מה? גם אני אניג שזו השגחה פרטית!".

נשים

חירות
חיל וולפסון

רינה היא בחורה מדהימה שזכיתי להכיר, אהובה על כולם, מהמתנדבות, המארחות, אלו שתמיד אפשר להיעזר בהן. הבעיה היא שתמיד אפשר להיעזר בה. היא לא יודעת גבול בנתינה. לא יודעת לומר לא. כך שהיא מוצאת את עצמה פעמים רבות ממש כועסת מבפנים כמוכן על אנשים שמבקשים הרבה יותר ממה שמקובל, על אותם שממש לוקחים את כוחותיה האחרונים, על חברה שתמיד רוצה ללמוד אתה ביחד, למרות שפעם היא הצליחה לומר לה ממש בעדינות שהיא מתרזת הרבה יותר טוב לבד.

כשה"כן" מגיע מאי-היכולת לומר "לא", גם הכן הוא לא כן. כל מידה שאיננו שולטים בה, ואפילו הטובה והנעימה ביותר, הופכת לשולטת בנו!

אף אחד לא יגיד לי מה לעשות

יפעת היא מאותן נשים מלאות עשייה, היא היוזמת פרויקטים בישוב, מרימה מסיבות פורים לנוער, התנדבויות בבתי חולים והפגנות בעת הצורך, אצלה הכל אפשרי - כל עוד היא זו שתעמוד בראש. לקבל מרות מאדם אחר, או שדברים יתנהלו בשונה ממה שנראה לה נכון - זה פשוט בלתי אפשרי עבורה. גם כשהיא ממש מנסה זה הולך צולע, ובסוף היא בדרך כלל פורשת באמצע. זה לא בשבילה.

מי בראש?

הצורך למצוא חן, או לחילופין לעקוץ. החובה להצליח, או להביע את דעתי, להזיז דברים מהר, להיכנס לעומק הדברים או דווקא להתרחק מהם. לעבוד כמה שיותר, או לבזבז... כל אלו הן רק דוגמאות לסוגי תכונות. כל תכונה כזו - אם איננו יודעות להרפות ממנה, ולהתנהג לפעמים גם הפוך ממנה - זה סימן פשוט לכך שהיא שולטת בנו.

אברהם, שהיה כולו מרכבה לחסד, נתבקש על-ידי ה', לעבוד אותו במידת הדין, ללכת ולשחוט את בנו בהר המוריה. יעקב איש תם, הוצרך ביד ההשגחה להתמודד עם עשיו ולכן... וזה רצון הכורא מאתנו גם היום - שנדע להלך בחופשיות, שנתרגל את היכולת לזוז בתוך צירי התכונות. לנוע בטבעיות בין פזרנות לחסכנות, בין קשיחות ורוך, בין דיבור לשתיקה, בין כן ללא.

איזון

המילה "איזון" שכל-כך מתבקשת כאן, פעם ממש הרגזיה אותי! חשבתי לעצמי שאם כולם ישנו את טבעם המיוחד ויהיו "מאוזנים" הכל יהיה די אפור. אף אחד לא יהיה קיצוני לשום תחום, העולם יהיה מובל על-ידי תנועות מאוד שגרתיות. הכל מרובע ונכון כזה, בסדר, באמצע.

כך חשבתי עד שזכיתי לשמוע איש חכם שהסביר כי אדם מאוזן הוא זה שיוודע להלך על כל הסקאלה מקוטב אחד למשנהו. אותה גמישות של תזוזה היא האיזון עצמו, היכולת להגיב פעם בפיזור ובפעם אחרת בחיסכון, לדעת לומר מילה חריפה כשצריך, ולחבק בעת שנכון הדבר, לפי שיקול בחירי, נקי מ"אין ברירה", או מ"לא מסוגלת" - היא היא האיזון. איזון זה יכול להגיע אך ורק כשאני לא מחויבת מבפנים להתנהג בצורה מסוימת, אז אני חופשית, גמישה בתגובותיי, ובעלת בחירה של ממש. בת חורין.

ידוע כי אברהם נקרא "ירא אלוקים" רק לאחר העקידה, וזאת מפני שרק לאחר שפעל כנגד טבעו הרחמן בשביל לעבוד את אלוהיו, הפך לחופשי לחלוטין מכבלי טבעיות הנפש. כל מה שעשה הגיע מתוך בחירה אמיתית, נקייה ומשוחררת, מתוך רצונו לעשות רצון בורא.

ייעוץ ושיעורים פתוחים של מיכל מתקיימים ברעננה וברמת גן.
yael.habany@gmail.com או 7

קול, קול, קול!

הרב שבתי סלבטיצקי | שליח חב"ד באנטוורפן

אדם בעל ערך עצמי וחיים פנימיים, לא זקוק לרעש וצלצולים שמעניקה לו הסביבה» אין סוף מסרים פרסומיים מנסים לחדור לתודעתנו ולשלוט בה, אבל יש לנו דלת ואנחנו יכולים לסגור אותה

הרגישה שכל השיחות עם החברות היו על איך למשוך תשומת לב מהסביבה. היא הרגישה ריקנות עצומה והתביישה שהיא מתמלאת רק מהתייחסות של אנשים אחרים. זה דחף אותה מאוד לחפש משמעות לחיים, ולבסוף היא התקרבה ליהדות.

הנקודה השנייה שיש בפתח היא מהחורץ לפנים. אדם שהבין שלו לקראת בר-מצווה חושב, איזה בר-מצווה נעשה? **השכן ערך אירוע שלוש מאות איש, אז גם אני רוצה. הוא לוקח הלוואות, אוסף כספים. יוצא שהשכן מחליט עליו...** אדם כזה מסתכל החוצה ומשווה את עצמו כל הזמן לשני, לפי זה הוא שופט את עצמו ואת החיים שלו. כל החיים שלו הם מהחורץ אל הפנים.

בני ישראל לא חששו ממה קורה אצל השכן, מה קורה בטלוויזיה, בתקשורת. אנחנו כבר לא שמים לב כמה החורץ פועל עלינו בלי שנרצה בכלל. יש אמרה של הרבי מקוצק – "אם אני אני כי אתה אתה, ואתה אתה כי אני אני, אז אני לא אני ואתה לא אתה. אבל אם אני אני כי אני אני, ואתה אתה כי אתה אתה, אז אני אני ואתה אתה". **כשנל אחד יהיה מי שהוא, העולם יהיה מקום יפה יותר.**

הלכתי פעם לניחום אבלים, והאבל סיפר לי משהו, חצי בסיפור וחצי בשאלה: "לפני שנתיים אבי היה בארץ, ובמהלך הביקור קיבל שבץ. ישבתי ליד מיטתו בבית החולים, אך לא הייתה שום תנועה בגופו, הוא היה מותש לחלוטין. ברגע מסוים ראיתי שהשפתיים שלו נעות, מיד הצמדתי את האוזניים לפיו ושמעתי שהוא לוחש 'קולה, קולה'. **רצתי למטה למכונת השתייה, הכנסתי את כל הכסף הקטן שהיה לי, קניתי שלוש ארבע פחיות ועליתי במהירות בחזרה.** הוא שתה בצמא את כל הפחיות. אחרי כמה ימים הוא הרגיש יותר טוב. הכל הסתדר ברוך ה' וטסנו בחזרה לבלגיה. יום אחד הגיע אבא לביקור בביתי, והצעתי לו לשתות קולה. אבא הסתכל עלי בתדהמה ושאל: 'אני? קולה? ! אני אף פעם לא שתה קולה...'. סיפרתי לו את כל מה שקרה בבית-החולים, איך הוא לחש 'קולה', איך רצתי לקנות לו פחיות ואיך הוא שתה הכל בגמיעה אחת. אבא הסתכל עלי שוב, ולא האמין. 'הרי מימיי לא שתיתי קולה?...? ואני ממשיך בשלי – אבל אבא! הרי כמו עיניי ראיתי, ובמו אוזניי שמעתי שזו הייתה המילה הראשונה שהוצאת מהפה?!'."

החבר שאל אותי איך זה יכול להיות. לדעתי, ההסבר הוא שהפרסומות, הטלוויזיה והתקשורת מכניסות לנו דברים חיצוניים לראש, דברים שהם לא אנחנו אבל הם נכנסים לנו לוורידים. זה מעוות, מתכנת את המוח שלנו מחדש. אנשים רוצים להוציא מאיתנו כסף והם משתמשים לשם כך בכל מיני טכניקות. את זה בלעם ראה בעם ישראל – "אין פתחיהם מכוונים זה לזה". **הם חיים לפי מה שהם, ולא מושפעים מדברים חיצוניים. אין ספק שעם הפסוק הזה כדאי לפתוח את הבוקר. לחיים לחיים!**

כשנכנסים לבית הכנסת בכל בוקר, אומרים: "מה טובו אוהליך יעקב, מנכונותיך ישראל". מעניין שדווקא פסוק חשוב כליך נאמר דווקא עלידי בלעם הרשע...

הפסוק הזה חשוב בגלל שלמען האמת, כשמישהו שאוהב אותך נותן לך ברכה – אין בכך מעלה כליך גדולה. אבל כשמישהו כמו בלעם הרשע מברך אותך – זה סימן מובהק לכך שיש כאן מעלה מיוחדת. אך מה בדיוק פירוש הפסוק? מה הוא ראה שגרם לכך שהשכינה נכנסה בו והוא עמד לברך את עם ישראל?

לפי הפירוש הפשוט, מסביר רש"י: בלעם ראה שפתחי האוהלים של בני ישראל אינם פונים זה לזה. חז"ל למדו מכך הלכה למעשה, שלא פותחים חלונות ופתחים של שכנים זה מול זה. הסיבה לכך היא צניעות ו"היזק ראייה", וזו אכן מעלה מיוחדת שיש בעם ישראל.

אולם יש פירוש עמוק יותר: פתח משמש לשני דברים – גם ליציאה מהפנים לחוץ, וגם לכניסה מהחוץ לפנים. יש אנשים שכל החיים שלהם מתנהלים מבחוץ. ריקנות עצומה בפנים וחוסר עצמיות גורם לחפש תשומת לב מהסביבה. אדם שכזה חי בשביל החוץ, בשביל ה"שואו", מה יחשבו עלי, מה יגידו עלי. למה אנשים צובעים את השיער בירוק, כחול או צהוב? כי הם מרגישים בפנים חסרי חשיבות, חסרי ערך עצמי, אז הם מנסים לקבל ערך מבחוץ. **כשאנשים מצביעים ושואלים עליו, מתחילים אליו, אפילו אם הוא קצת מוזר – הוא מקבל מזה תחושת ערך.** כמו שאדם מבקש צדקה, ככה גם האיש הזה מבקש צדקה של תשומת לב... לפעמים מרוב שאדם ריקני, הוא מרגיש שאין לו 'מה למכור' חוץ מדברים חיצוניים. גם ילדים מבקשים תשומת לב, לעתים בדרכים לא טובות. הם מרביצים, צועקים, משתוללים, והם עושים זאת רק כדי לקבל תשומת לב מהמבוגרים. אך מי שיש לו פנימיות של בעל ערך, לא צריך להבליט עצמו כלפי חוץ.

בני ישראל הרגישו שמה שיש להם למכור זה לא רק תשומת לב, אלא שיש להם הרבה בפנים. הם רוצים לשמור על הערך העצמי הזה, לכן הם לא פותחים את האוהלים. הם לא זקוקים ולכן גם לא מחפשים מבטים ומחאות כפיים, הם לא רוצים שכולם יסתכלו וייגרום להם היזק ראייה, "עין הרע".

יש אצלנו בחורה שחזרה בתשובה. הוריה רצו שהיא תלמד באוניברסיטה, אך היא לא רצתה. **הם לחצו עליה, עד שיום אחד היא פשוט קפצה מהחלון, קנתה כרטיס טיסה לישראל, נכנסה לסימנר והתחילה חיים חדשים.** האמא עשתה רעש גדול אך בסוף נכנעה והסכימה לדרך החדשה של הבת. היא התחנתה, יש לה, ברוך ה', משפחה, וההורים שלה היום הכי מרוצים דווקא ממנה יותר משאר ילדיהם. כששאלו אותה למה היא החליטה לחזור בתשובה ולעזוב את כל מה שהיה לה, היא ענתה שכשהיא למדה בבית-ספר לא דתי, היא

בעוד כמה זוד'שים מהיום

גם אתה
תוכל
לכתוב
את
הקודש

קורס סופרי סת"ם – מועד חורף ה'תשע"ו
במכוז מלאכת שמים

• המכון הגדול והמוביל מזה 22 שנה • היחיד עם 2500 בוגרים סופרי סת"ם
• שיטות הוראה מתקדמות • ליווי ללא הגבלת זמן • פרנסה מובטחת

1-599-505-999 www.SoferStam.org

חייבו בעלות שיחה רגילה

ק'ל'ס קניא

| דובי ליברמן |

פרק ה סוד התורה

אחת מכלל תרי"ג המצוות היא מצוות תלמוד תורה, אך במצווה הזו אנו עוסקים אולי יותר מאשר בכל מצווה אחרת. גם חכמים הפליגו בשבחה, ואמרו עליה שהיא שקולה כנגד כל המצוות כולן. לכאורה, הדבר אינו מובן. בניגוד למצוות מעשיות, שאנו מחויבים בהן בכל עת, התורה כוללת סוגיות רבות שהן תיאורטיות בלבד. אם כן, מדוע מעלתה עליונה כל כך?

אדמו"ר הזקן מסביר: מעלת התורה אינה נובעת דווקא מן "השורה התחתונה", פסק ההלכה המכוון את המציאות החיצונית, אלא מן המהות העליונה המגולמת בתוכה. סוגיות התלמוד יורדות לפרטי פרטים של דין ודברים בין אדם לחברו, מציאות שייכתן ותהיה וייתכן ולא תהיה, וכל זאת למה? כדי להניח לפנינו את רצון ה', גילוי אלוהות, כפי שהוא משתקף בעוד זווית, בעוד פרט קטן, ולאפשר לנו ללמוד אותו, להבין אותו, לדעת אותו.

מה קורה כאשר אנו לומדים תורה? דבר שלא ניתן למצוא כמותו בעולם הגשמי: אחדות גמורה ומוחלטת של הלומד והנלמד. לאחדות הזו שני צדדים: מצד אחד השכל נתון כולו למאמץ השכלי, ובתוך כך הוא מתלבש בתוך הסוגיה הנלמדת, נתפס בתוכה ומקוץ על ידה; ומצד שני, לאחר שהשכל מבין היטב את הסוגיה, הרי הוא תופס אותה, מקיף אותה בתוכו.

אם נשווה את פעולת התורה לפעולת המצוות, הרי שכאשר אנו מקיימים מצוות אנו מוסיפים לנפש האלוהית לבוש, אולם כאשר אנו לומדים תורה אנו מספקים לה מזון. לבוש ומזון הם משלים גשמיים לשני סוגים של אור אלוהי: אור מקיף ואור פנימי. האור המקיף דומה ללבוש, הוא עוטה את הנפש ומקיף אותה מכל עבריה, אך אינו נכנס בתוכה ואינו הופך לאחד עמה. האור הפנימי דומה למזון, הנכנס אל פנימיות האדם, מתעכל במעיין, הופך לאחד עמו ומוסיף לו כוח וחיות. אין מעלה גדולה מזו, שהנפש מקבלת את מזונה "מחיי החיים אין-סוף ברוך-הוא, המלוכב בחכמתו ותורתו שבקרב". על כך אומר הפסוק: "ותורתך בתוך מעי".

מסע הנשימה

לגברים
ולנשים

אל ר' נחמן מתקן הנשמות

דרך הבעל שם טוב, ר' לוי יצחק מברדיצ'ב ור' נתן

5 ימים מדהימים של לידה מחדש

בשיטה חוויתית

המשלבת נשימה מעגלית

עם תפילות וניגונים, סיפורי צדיקים

והתקשרות לצדיק למציאת אבידתי!

ד' עד ח' בטבת
16-20.12

מס' המקומות מוגבל | להצטרפות התקשרו עכשיו:
אריאל 052-5665599